

Jeg skal derefter tillade mig at rette nogle Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Der er jo sagt mange Gange — jeg ved ikke, om det er sagt af den højtærede Minister selv, det tror jeg ikke, men i alle Tilfælde har andre haft meget travlt med, at den højtærede Minister var en stærk Mand. Ja, med Styrken er det nu saa som saa; jeg synes, at den højtærede Minister Gang paa Gang viser sig at være noget svag i Ryggen. Særlig maa jeg mene, at Ministeren ikke er den stærke Mand i Henseende til at gennemføre den Motorlov, som vi vedtog her i Tinget i Fjor. Den højtærede Minister er lovlige veg overfor Motormændene. Jeg skal tillade mig at gøre Ministeren opmærksom paa, at der i Motorlovens § 4, 3die Stykke, staar følgende: „Justitsministeren kan, naar han mener, at et tilstrækkelig nøjagtigt Apparat er opfundet, bestemme, at alle Motorkøretøjer skal være forsynet med Apparater til at kontrollere Kørehastigheden“. Naar man indsatte denne Bestemmelse i Motorloven, var det, fordi man ønskede at sige til den højtærede Minister: Vi vil ikke fremtidig finde os i, at Motorfolk gør vore Veje usikre, vi vil ikke finde os i, at det Menneske, som af en eller anden Grund er blevet sat ved Rattet paa et Automobil eller sat op paa en Motorcykle, skal have Lov at tyrannisere vor Befolkning, og derfor maa vi kræve, at de Kørehastigheder, Loven fastsætter, overholdes, og derfor maa vi paalægge den højtærede Minister at drage Omsorg for, at der, saa snart ske kan, saa snart Apparatet er opfundet, paasættes et saadant Apparat, som Myndighederne kan aftage, og hvorpaa man kan aflæse Syndernes Mangfoldighed; som vedkommende Motorfører har bedrevet. Et saadant Apparat er opfundet, og et saadant Apparat er prøvet, men den højtærede Minister har ikke nogen Interesse derfor. Det bebrejder jeg den højtærede Minister. Sidste Gang, jeg talte med den højtærede Minister derom, sagde den højtærede Minister, at Randers Politi var ikke nogen Autoritet paa dette Omraade; Ministeren maatte henholde sig til de Autoriteter, som fandtes i København. Men da man henvendte sig til Autoriteterne i København, saa havde de ikke nogen Interesse af at prøve dette Apparat, ganske simpelt fordi Motorfolk holder sammen, og Motorfolkene bryder sig ikke om at faa et saadant Apparat, som vil medføre, at der falder en Mængde Bøder, fordi dette Apparat aabenbarer deres Synders Mangfoldighed. Jeg vil derfor anbefale den højtærede Minister at interessere sig for denne Sag og anbe-

fale, at han saa snart som muligt lader dette Apparat prøve, ikke af den højtærede Ministers Ekspert for Motorsagers Vedkommende, for han har ingen Interesse derfor, det ved jeg, for jeg har talt personlig med ham; men jeg vil bede den højtærede Minister henvende sig andre Steder, til virkelig kompetente Folk, og sørge for, at denne Opfindelse, som i Virkeligheden er gjort, nu ogsaa snarest muligt faar praktisk Anvendelse, saaledes som det er fastsat i Motorloven. Jeg er sikker paa, at Befolkningen vil hilse det med overordentlig stor Glæde, naar der paa den Maade bliver sat en Stopper for alle disse Motorbøller, hvis Antal efter den sidste Lovs Vedtagelse ikke er aftaget i nogen væsentlig Grad. . . (Afbrydelse af *Justitsministeren*) . . . . . Nej, ikke i nogen væsentlig Grad, Hr. Minister; man ser jo Dag for Dag, hvorledes de optræder, man ser, naar man færdes paa Landets offentlige Veje, hvorledes Kørehastigheden overdrives atter og atter, og man har jo ogsaa i den allersidste Tid set, hvorledes private Folk bliver behandlet, naar nogle af dem angiver Motorfolk for for hurtig Kørsel, saa demmer Autoriteterne, at da Anmeldelsen ikke er foretaget af nogen Autoritet, kan man ikke tage Hensyn dertil, det er ganske tilfældige Personer — hvad kommer det os ved? Jeg vil anmode den højtærede Minister om at tage lidt haardere paa disse Motorbøller, det tror jeg, der trænges haardt til.

Jeg skal tillade mig at rette en Henvendelse til den højtærede Kirkeminister. Der ligger en lille Ø nede i vore sydlige Farvande, den hedder Nyord; det er en meget lille Ø, væsentlig beboet af Lodser og gamle Lodsers efterladte. Denne lille Ø fik i et eller andet Aar, jeg husker ikke Aarstallet, men det var i salig Kong Christian den Ottendes Regeringstid, af denne Konge foræret en lille Kirke, en meget lille Kirke, men dog en Kirke, som Øens Beboere sætter overordentlig stor Pris paa. Denne Øens Beboere er — som de fleste Øers Beboere — Mænd, som lever et smukt og kristent Liv. Paa denne lille Kirke var der et lille Spir; men Tidens Tand aad Spiret væk af den lille Kirke, og de fattige Beboere paa Øen havde ikke tilstrækkelige Midler til at sætte et nyt Spir paa deres Kirke. Nu kommer disse Beboere til den højtærede Kirkeminister og anmoder ham i deres Nød om at hjælpe dem til at kunne sætte et lille Spir paa deres Kirke. Dette Spir har i sin Tid ogsaa tjent som Sømærke, og dette Sømærke maa man altsaa ogsaa undvære nu. Jeg skal meget anbefale den højtærede Mi-